

VERTROUWEN ONDANKS....

Ieder mens heeft zijn eigen levensverhaal. Als je leven door bepaalde omstandigheden onder druk staat, kan het moeilijk zijn om te blijven vertrouwen in een God die je liefheeft en je leven wil leiden. Je kunt je immers in allerlei verwarrende gebeurtenissen als een bal gaan voelen, die op de golven van het leven dobberd, maar waar zal die bal terecht komen? Je hebt het leven niet meer in de hand, en dat geeft veel onzekerheid. Het geeft een gevoel van onveiligheid. En dat zijn moeilijke emoties. Hoe kunnen we elkaar helpen om vertrouwen te hervinden? Om nieuwe levensvisie en moed te krijgen?

Vragen stellen mag!

Vertrouwen is niet een emotie die ons komt aanwaaien. Vooral wanneer vertrouwen beschadigd is, kan herstel een moeilijke weg zijn. Bijvoorbeeld: waar was en is God in de moeilijke situatie waarmee je te maken hebt? En wat moet je doen met de belofte dat God in alles zal voorzien wanneer er ogenschijnlijk geen uitkomst is? En wat is eigenlijk de waarde van je leven wanneer de toekomst zo onduidelijk en weinig aantrekkelijk lijkt? Het is waardevol dat de Bijbel spreekt over verschillende mensen die met dit soort vragen worstelden. Zo lezen we over Jeremia's wanhoopskreet: *'Vervloekt is de dag waarop ik geboren ben...'* (Jeremia 20:14). Hij is goudeerlijk. Hij ziet het helemaal niet meer zitten. Hij heeft het gevoel dat God hem door het stof laat gaan en het licht lijkt gedoofd. Toch leert hij zich met al zijn waaroms weer aan God vastklampen. Hij gelooft zelfs weer in zingeving en vrucht. In Jeremia 17:7-8 lezen we bijvoorbeeld: *'Gezegend is de man die op de HEERE vertrouwt, wiens vertrouwen de HEERE is. Hij zal zijn als een boom, die bij water geplant is, en die zijn wortels laat uitlopen bij een waterloop. Hij merkt het niet als er hitte komt, zijn blad blijft groen. Een jaar van droogte deert hem niet, en hij houdt niet op vrucht te dragen.'*

Leren schuilen

Je gaat pas schuilen wanneer het echt nodig is. Wanneer je gehavend bent, wanneer er sprake is van 'storm' en bedreiging. Wanneer je aan het eind van je latijn bent en denkt en voelt: ik red het niet! Dan mogen we ontdekken dat God er is, dat Hij Zich een Schuilplaats noemt. Deze naam van God wordt vaak in het verlengde genoemd van een andere naam van God: een Rots. Je zou kunnen zeggen dat het schuilen bij God ook weer kan leiden tot het ontdekken dat Hij een Rots is, waardoor we weer grond onder de voeten krijgen. Maar het schuilen gaat eraan vooraf. Het zwak durven zijn bij Hem en openstaan voor Zijn zorg, troost en herstel.

Vertrouwen mag groeien

Jezus zegt nooit: Je moet Mij vertrouwen. Hij nodigt uit tot vertrouwen. Zo roept Hij ons op om tot Hem, het levende water te komen en onze dorst bij Hem te lessen. Hij dwingt geen vertrouwen af, ook manipuleert Hij ons niet. Wel klinkt altijd een aanmoediging door. Zo zegt Hij: *'Kom naar Mij toe, allen die vermoeid en belast bent...'* (Mattheüs 11:28).

Wij mogen Hem ook met ons verstand zoeken en met ons verstand uitspreken dat we wel willen

geloven, ongeacht onze verwarring en gevoelens. In Psalm 42: 6 lezen we bijvoorbeeld over Davids terneer gedrukte, misschien wel depressieve, ziel. En in het zelfde vers zegt hij: *'Hoop op God, want ik zal Hem weer loven...'* Hij wil op God zien en geloven dat hij in de toekomst toch weer kan loven. Wij hebben allemaal de keuze om ons op onze gevoelens te laten meedrijven - en we moeten ze erkennen - maar met ons verstand ook te kiezen voor een bepaalde richting. Gevoelens kunnen zo gefixeerd worden dat ze als een gevangenis dreigen te worden. Daarin mogen we ons denken, en dus ook bepaalde keuzen, te hulp roepen. Ze geven een stukje bescherming in het hervinden van vertrouwen en moed.

Jesaja 50:10 geeft hierbij een mooi voorbeeld: *'...Als hij in duisternissen gaat en geen licht heeft, laat hij dan vertrouwen op de Naam van de HEERE en steunen op zijn God.'*

In dit bijbelgedeelte wordt niet aan moeite en duisternis voorbij gegaan. Tegelijkertijd is er de oproep om te vertrouwen, omdat God te vertrouwen is. Zijn Naam staat garant. Hij is de Eeuwige en Heilige, maar ook de Barmhartige, Genadige, Trouwe, Geduldige en goede God.

Anderen toelaten

God wil in ons leven ook anderen gebruiken. Wij mogen ze zien als Zijn 'verlengde arm'. Zo namen discipelen van Jezus Thomas mee naar de plaats waar Jezus hen verscheen en zo lieten vier vrienden een verlamde man door het dak zakken voor de voeten van Jezus. Deze en andere gebeurtenissen helpen ons om Gods handelen door de eeuwen heen te blijven gedenken. Ook het feit van de komst van de Trooster, de Geest van God die in eeuwigheid bij ons wil zijn en ondanks alle gebrokenheid ons wil beschermen en leiden. Gods Geest wil ons persoonlijk en als Gemeente van Christus toerusten om onze plaats in deze wereld te kunnen blijven innemen.

Jezus bidt

Jezus bidt voor ons. Die gedachte en dat besef voorkomt dat je in een spiraal van wanhoop en vragen terecht komt. Hij bidt als Degene die weet wat het is om mens te zijn, om te lijden aan dit leven. Hij nodig ons uit om steeds de ontmoeting met Hem te zoeken (Openbaring 3:20), om maaltijd met Hem te houden. Om ons leven voor Hem open te stellen. Hij wil niet dat we ons een gevangene gaan voelen van schuld, schaamte, verdriet, bitterheid of welke emotie dan ook. Hij wil woorden van hoop spreken, gebrokenen van hart helen en ons weer in de vrijheid stellen. Vanuit die vrijheid krijgen we weer zicht op een toekomst en op onze betekenis voor God en de naaste (Jesaja 61:1-3).

Om over na te denken / gespreksvragen:

1. Welke barrières ervaar ik soms, die groeiend vertrouwen in Gods zorg en leiding in de weg staan?
2. In hoeverre durf ik waaromvragen te erkennen (a) en te voelen (b) en ze tegenover God uit te spreken (c)?
3. Gods beloften (Zijn vrede, nabijheid, zorg en bescherming) staan soms zo haaks op mijn beleving. Hoe kan ik hiermee omgaan?
4. Wat leren wij van de twee kanten die Paulus in 2 Korinthe 4:7-10 belicht? In hoeverre ervaar ik dit realistische geloofsleven?